

[DYMARZ *sb m*

N pl dym(a)rze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (XVIII) – XVII(XVIII) w.

Robotnik wytapiający żelazo w piecach hutniczych zwanych dymarkami: Jest też domkow 10, kędy mieszkają kowale, węglarze, dymarze i inszy robotnicy LustrRaw 45.

ZCh